ТУРПАНДИН ҚЕЗИП ЧИҚИРИЛҒАН УЙҒУР ТИЛИДИКИ ҚӘДИМКИ ХРИСТИАН ТЕКСТЛӘР

Миладийә 1902-1914-жили Германиәдин чиққан «Турпан Експедиция»дики археологлар Турпандики Булайиқ дегән   монастир орнисидин қәдимки йоған бир күтүпханини қезип чиқарған. Күтүпхана бир нәччә тилидики 30000 доклат қисимлири — хәнзу тилидики 6000, тохариян тилидики 4000, санскрит тилидики 8000, шундақла сирияк тили, согди тили вә уйғур тилидики 1000 доклатни өз ичигә алиду. Сирияк, согди вә уйғур тилидики доклатлар сирияк йезиқта пүтүлгән, барлиқ мәзмунлири Мәсиһ йоли тоғрисидур. Бу чоң хәзинә болған материял Берлин шәһиригә елип келингән, бирнәччә орунларда сақлақлиқ.

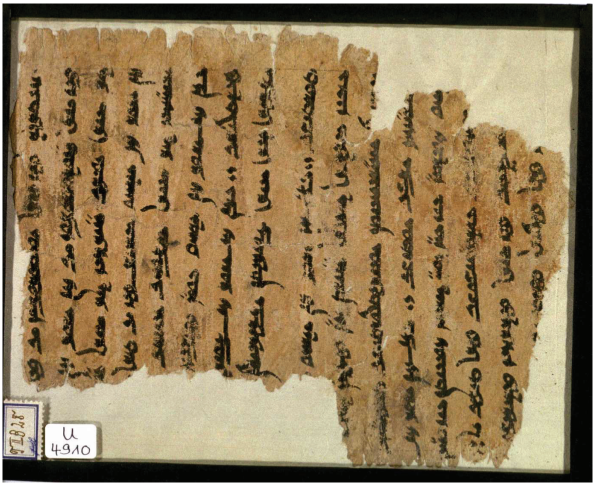

Уйғур тилидики бир дуа

Сол тәрәптики бу Уйғур тилидики материял (U4910 һөжҗити яки TII B28 һөжҗити дейилиду) товәндики дуани өз ичигә алиду: —

«Бизмиң тәләплиримизгә, Бизниң арзулиримизға қулақ сал. Сән анисизларниң анисисән, атисизларниң атисисән. Биздәк бичариларниң таянчисисән. Сән барлиқ үмүдсизләрни үмүдвар қилғучисән. Сән барлиқ дәрдмәнләрни, зулумға учриғанларни дәрдтин, зулумдин азат қилғучисән. Сән йәнә хәтәрлик кесәлләргә гириптар болғанларниң кесәллиригә, яриғанларниң ярилириға шипалиқ бәргүчи... тевипсән.
Сән йәнә барлиқ гунакарларни гуналиридин азат қилғучи Пәрвәрдигарсән...

Данишмәнләр Мәсиһкә ибадәт қилиду

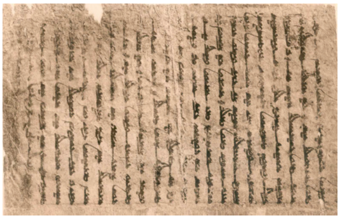

Оң тәрәптики қәдимки Уйғурчә пүтүлгән бу төрт бәттә (Берлин Музейидики «Турпан топлимиси» (U9175) Мәсиһниң туғулуши вә «шәриқтин кәлгән данишмәнләр»ниң Мәсиһкә ибадәт қилиши тоғрисидики баян хатириләнгән. Инжил, «Матта» 2:1-12 билән селиштуруң; бу баянниң көп тәпсилатлири Инжилдики әслий баян билән оп-охшаш (униңдин башқа бәзи «ривайәт»ләрму тепилиду). Тәрҗимиси төвәндә: —

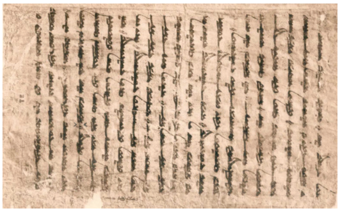

Данишмәнләр: «Биз берип шу улуғ затқа ибадәт қилмақчимиз!» — деди.

Шу чағда Һерод падиша уларға әмир қилип: «Әмди, қәдирлик оғуллирим, силәр берип убдан сүрүштүрүп уни тепиңлар. Тапқан һаманла қайтип келип мени хәвәрләндүрүңлар. Мәнму берип униңға ибадәт қилмақчимән» — деди.
Данишмәнләр Йерисалимдин чиқиши биләнла һелиқи йултуз уларға аян болуп, улар билән биллә маңди. Улар Бәйт-ләһәмгә йәткәндә, жултуз тохтиди, йәнә маңмиди. Данишмәнләр дәл шу йәрдә Мәсиһ болған Худани тапти; андин титригән һалда Униң алдиға кирди. Жүк-тақлирини ечип һәдийәлирини елип сунушти. Һәдийәлири үч хил болуп, алтун, мәстики вә мурмәккидин ибарәт еди! Улар ибадәт қилип, тәшәккүр ейтип мәдһийә оқушти. Чүнки У уларниң падишаси, Мәсиһ болған Худасидур…!

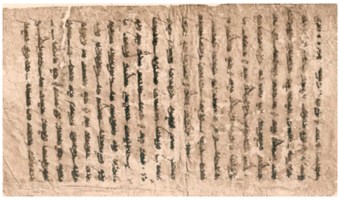
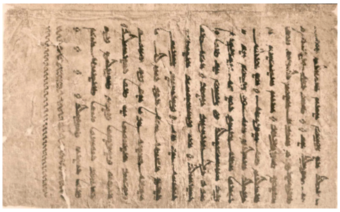
Шу чағда Худаниң бир пәриштиси данишмәнләргә көрүнүп уларни башқа йол билән йетәклиди. Шуниң билән улар Һерод падиша билән қайта көрүшмиди…
Һерод данишмәнләрниң башқа йол билән қайтқинини көрүп ғәзәплинип…: «Берип, падишалиқимдики техи икки яшқа кирмигән оғул-қизларниң һәммисини өлтүрүвеиш!» дәп буйруди…
Лекин Худаниң бир пәриштиси Йүсүпниң чүшидә униңға көрүнүп, мундақ буйруди …».